Č. 6996.

Technikové soukromí. — Administrativní řízení: Min. veř. prací není podle zák. č. 185/20 příslušno rozhodovati v prvé stolici o vyškrtnutí inženýra ze seznamu členů inženýrské komory pro nedostatek čsl. stát. občanství.

(Nález ze dne 23. prosince 1927 č. 12.640).

Věc: Ing. Gabriel B. ve V. proti ministerstvu veřejných prací a proti presidiu inženýrské komory pro čsl. republiku stran vyškrtnutí ze seznamu členů inženýrské komory.

Výrok: Stížnost, pokud jest podána do výměru presidia inženýrské komory pro čsl. republiku z 18. května 1925, odmítá se jako nepřípustná. Výnos min. veř. prací z 31. ledna 1925 zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem ze 6. prosince 1923 vyslovilo min. prací, že dipl. inženýr lesní Gabor B. vyhovuje co do techn.-odborné způsobilosti požadavkům, stanoveným předpisy na Slov. a na Podk. Rusi, platným ve příčině provozování soukr. praxe techn., a že nabyl příslušného oprávnění úředního v době před účinností vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 654 Sb. k provedení zák. z 18. března 1920 č. 185 Sb. Ježto i ostatní zákonité podmínky jsou splněny, dlužno mu přiznati i příslušnost k inž. komoře pro čsl. republiku.

Když okr. úřad ve Vranově sdělil sekci inž. komory v Bratislavě, že min. pro Slov. rozhodnutím z 8. srpna 1924 prohlásil mocí dozorčího práva za neplatný dom. list vydaný jmenovanému inženýru obcí Vranovem dne 9. března 1923, obrátila se inž. komora dopisem na min. prací se žádostí, aby dalo souhlas, aby jmenovaný byl vyškrtnut ze seznamu členů inž. komory, ježto není příslušníkem čsl. republiky.

Na to vydalo žal. min. nař. výnos tohoto znění: »Min. veř. prací souhlasí s úmyslem vyškrtnouti ze seznamu členů inž. komory dipl. inženýra lesního Gábora B., o němž bylo dodatečně zjištěno, že není příslušníkem republiky čsl. a že tedy u něho nebyla a není splněna podmínka čsl. státní příslušnosti, předepsaná v § 3 odst. 2 vl. nař. č. 654/20. Tímto se tudíž opravuje pokyn ze 6. prosince 1923.« O tom vyrozuměla inž. komora Gábora B. výměrem z 18. května 1925. — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Podle znění nař. výnosu min. prací rozhodlo o zrušení členství st-lova k inž. komoře žal. min. jako I. stolice a musil nss z povinnosti úřední zkoumati, bylo-li k takovému rozhodování povoláno.

Ani zák. č. 185/20, jímž zřízena byla inž. komora pro čsl. republiku, ani vl. nař. č. 654/20, zákon ten prováděcí, nemají předpisu, ze kterého by se dalo dovoditi, že mělo min. prací v době vydání nař. výnosu kompetenci k tomu, aby rozhodovalo jako I. stolice správní o příslušnosti ke komoře a o tom, zda někdo přestal býti členem jejím. Normou takovou není ani ustanovení 23 cit. zák., ani předpis § 3 nař. č. 654/20 a chybí proto jakýkoli zákonný podklad pro to, aby min. to rozhodovalo jako I.

stolice o ztrátě členství inž. komory. Osobovalo si tedy jmenované min. v daném případě kompetenci, která mu po zákonu nepřísluší, a je proto výrok jeho aktem úřadu nepříslušného a tedy aktem zmatečným.

Č. 6997.

Jazykové právo. — Administrativní řízení: Kdy vzniká jazykový spor podle § 7 jaz. zák.?

(Nález ze dne 23. prosince 1927 č. 27.149).

Věc: Antonín L. v L. proti ministerstvu spravedlnosti o právo jazykové.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, zastoupen advokátem, podal 28. června 1926 u presidia kraj. soudu v Litoměřicích nekolkovanou, německy psanou jaz. stížnost do postupu okr. soudu v Litoměřicích ve směnečné věci. Presidium kraj. soudu usnesením z 1. července 1926, vyhotoveným v řeči české a německé, vyzvalo st-le, aby předložil kolky na tuto stížnost s tím, že bude dle § 81 poplatk. zák. založena, neučiní-li tak. Dne 11. července 1926 podal st-l u presidia vrch. zem. soudu v Praze dozorčí jazykovou stížnost, v níž vytýkal porušení svých jaz. práv, které spatřoval v tom, že ono usnesení presidia kraj. soudu bylo mu doručeno v obálce, opatřené jedině českým předtiskem a že rovněž tak vypraven byl i zpáteční lístek. — Presidium vrch. zem. soudu v Praze tuto dozorčí stížnost zamítlo s odůvodněním, že, pokládal-li se st-l postupem presidia kraj. soudu na svém právu zkrácen, mohl dle čl. 21, odst. 2 jaz. nař. žádati nápravu a že teprve tehdy, kdyby žádosti vyhověno nebylo, mohl stížností vyvolati jazykový spor. — Další dozorčí stížnost byla nař. rozhodnutím min. sprav. odmítnuta, ježto spor o užívání jazyka ve smyslu § 7 jaz. zák. možno pokládati za vzešlý teprve tehdy, když strana se domáhala nějakého rozhodnutí nebo opatření úřadu dle jaz. zák., nebo když úřad i bez zakročení strany vydal rozhodnutí nebo opatření, opírající se o předpis jaz. zák. V daném případě st-l nežádal, aby presidium kraj. soudu dodalo mu vyřízení v obálce jazykově bezvadné, ani tento úřad nápravu neodepřel, takže vůbec zde nevzešel jaz. spor, který by měl býti rozhodnut dle § 7 jaz. zák. a čl. 96 jaz. nař. Na způsobu, jak vzniká jaz. spor, ničeho se nezměnilo vydáním jaz. nař., které v čl. 21, odst. 2 dalo straně možnost, aby se domáhala nápravy jazykové, jestliže vyřízení, jehož se jí od úřadu dostalo, jazykově nevyhovuje, a nelze říci, že jaz. spor vzniká již pouhým porušením jaz. předpisů.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil: — — — —

Stížnost vidí nezákonnost v tom, že žal. úřad odmítl jednat o jaz. stížnosti dohlédací z důvodu, že nebylo v daném případě jaz. sporu po rozumu § 7 jaz. zák. Stížnost namítá, že ani jaz. zákon, ani jaz. nař. nenutí stranu, která se cítí vyřízením úřadu dotčena ve svém jaz. právu, aby nejprve žádala o jazykovou opravu dle čl. 21 jaz. nař. a teprve, kdyby jí nebylo vyhověno, aby nastoupila cestu dozorčí jazykové stížnosti, a tvrdí, že jest na vůli strany, by, nechce-li žádati o takovou opravu,